

MAGYAR KURIR.

Nr. 30.

Indult Bétsből, Kedden, Április' 13-dikán, 1830.

B é t s.

Azon 12 szegény öreg férfiak közül, kiket Ő Tsászári és Királyi Felsége, mint Apostoli Király, a' Nagy Tsötörtökön tartatni szokott lábmosásra kegyelmesen felvenni méltóztatott, a' legidősebb D o m b e r g e r György nevezetű 122 esztendős, a' második M e l d e r Ferentz 100 esztendős, a' hat legifjabb közülök mindenik 82 esztendős. Mind a' 12-tőnek éltek ideje öszveséggel 1053 esztendőre megy.

A' 12 szegény aszszonyok között, kiket a' Felséges Tsászárné K a r o l i n a A u g u s t a, ugyan tsak Nagy Tsötörtökön a' lábmosásra kegyelmesen felvenni méltóztatott, a' két idősebb t. i. J e l l Borbála és P o l l i n g e r Anna mindenik 100 esztendős, és közöttök az öt fiatalabb 84 esztendős. Esztendeik száma együtt 1059-re megy.

O r o s z O r s z á g.

Sz. Pétevéra Márt. 26-kán. Ő Fge Miklós Tsászár Márt. 14-kén elúta-zott M o s k a u b a. Utját Ő Fge N o v g o r o d felé vette, a' hol a' Katona-gyarmatokat megnézte, és 19-dikben reggeli 1 órakor Moskauba szerentsésen megérkezett. A' Birodalomnak második fő városát a' Tsászárnak véletlen megjeleneése közönséges öröme ragadta. Ő Fge a' K r e m l nevű Palotában vagon száll-

va. Midőn megviradna, a' K r e m l piatz rakva volt ezer meg ezer emberekkel, és midőn a' Politzia a' Tsászárnak kilépésekor, a' tolongó sokaság között út akarna tsinálni az Ark-Angyal templomáig (a' hová akar vala Ő Fge menni) a' Tsászár nem engedte meg, és felszóval megtiltotta a' népnek hátranyomását. Dörgő Hurrah kiáltás hangzott a' levegőben. A' Monarcha látására elősietett sokaságnak tódulása olly nagy volt, hogy a' Tsászárnak szinte egy fertály óra kellett, míg a' kétszáz lépésnyire eső Főtemplomba eljuthatott. — 20-dikban a' Senatoroknak és a' jelenlévő Nemességnek udvarlását méltóztatott Ő Fge elfogadni. — A l b e r t Burkus Kir. Hertzeg is Moskauban vagon.

A' Török Követek, H a l i l - B a s a és N e d s i b E f e n d i, és az Avaroknak Küldöttje N i m u r Márt. 18-kán a' Bányász-Kadétok Oskoláját Sz. Pétervárában megnézték. Különösen látszottak gyönyörködni, a' kedvéért tett Chemiai tapasztalatok, és a' Bányabéli Erömiveknek modelljeiben. Eltávozásokkor, emlékezetnek okáért, Orosz munkájú szablyákkal ajándékoztattak meg. Az ügy nevezett V e n d é g k ö n y v b e., melly az Intézetnek Muzeumában vagon, H a l i l B a s a ezt írta:

6-me (az új Stilus szerint 18-me)

Mehamed Halil Rifat

Je fus enchanté de tout ce que

j'ai vu ici (Mégbájt minden a' mit itt láttam.)

Frantzia Ország.

Eynard Úr, a' ki most Párisban vagyon, a' Moniteur Kiadoját megkérte, hogy a' következő levelet, melyet a' Londoni Courier Kiadojához írt, venné fel a' Moniteur he. „A Courier Kiadojához. — Páris Márt. 22-ken 1850. Uram! Az Úrnak a' f. H. 18 káról való Journaljában egy tizikkely vagyon, mellyben ezeket a' szókat olvasni: „Hi-
„teles tudósítások Görög Országból Feb-
„ruáriusnak első hetéből, jelentik, hogy
„az Elölülő Capodistrias serényen
„dolgozik rajta, hogy a' három nagy
„hatalmasságoknak tzelzásait a' (Görög
„Országi) dolgoknak elrendelésében, ki-
„játsza 's a' t. De azomban ezen Indi-
„viduum fortélyoskodásainak valóban
„nem lesznek semmi maradandó követ-
„kezései 's a' t.“ — Ezen illetlen és rá-
galmazó tizikkelyt az Úrhoz, Görög Or-
szágnak tsak ellenségei küldhettek; re-
ménylem az Úrnak részre nem hajlásá-
gától, hogy leveletem Journaljában be-
fogja iktatni. — Senki sem áll Európá-
ban, hátran állíthatom, Görög Ország-
gal olly sokszoros illetésben, mint én.
Hat esztendő óta én tsupán e' boldogta-
lan Országgal foglalatoskodom; sőt ide-
tehetem, hogy menetelet nyomból nyom-
ba követem és az én gyakori levelezé-
sem az Elölülővel, néhány Görög Ve-
zérekkel, és különböző Philhellene-
kkel módot adnak benne, hogy
szoros tudósítást adhassak a' (Görög Or-
szági) történetekről. Az Úrhiteles tu-
dósításai Februarius első hetéből va-
lók; az enyimek ugyanazon hónapnak
utoljáról. A' rágalmazásra feleljenek
meg a' Factumok, mellyeket én Gróf
Capodistriasnak magaviselete felől rend-

re előhozok. — Az a' férjfiú, a' ki olly
illetlenül Individuumnak nevezte-
tik; Görög Országba való jövelele olta-
szüntelen azt kérte a' Keresztyén Hatal-
masságoktól, hogy hazájának, Monar-
chiai Igazgatás alatt, független lételt ad-
janak. Európának Politikai körülállá-
sai két esztendeig késleltették a' kérdés-
nek eldöntését, és az előmenetelre
's Organizatióra nézve káros
Provisoriumnak kellett Görög Ország-
ban uralkodni. Azonközben a' nagy
Polgárnak, a' kit olly méltatlanul bán-
tanak, igazgatása, két esztendő alatt a'
következő Resultatumot adja. — Az Elöl-
ülőnek oda érkezéskor minden Zürza-
var, rendtelenség és nyomorúság volt.
Első tselekedete volt a' tengeri tolvajke-
dásnak tökéletes kirtása. — A' Pestis
békapt az Országba, és döghalállal fe-
nyegette az egész népet. Bölts, 's a' Fran-
tzia tábor Vezérével egyetértésben tett
rendszabások meggátolták a' tsapásnak
elterjedését; Gróf Capodistrias ma-
ga oda ment, hogy a' megvesztegetett
helyeket megvizsgálja és Kordont állítson.
— A' jövedelmek vagy egészen megszün-
tek vagy elfetséreltettek; a' rendetlen-
ségeknek véget vetett az Elölülőnek sze-
messége és jámborsága; a' pusztává lett
Görög Ország 1829 ben öt milliion Frank
jövedelmet adott, a' nevedő gyarapo-
dásnak egész hihetőségével. — A' 6 esz-
tendei vérengezés és nyomorúság elpusz-
tította a' tanításnak minden eszközeit
Most Oskola van majd minden faluban;
magában a' kis Aeginában 22 kis Os-
kola, 1 nagy Oskola és egy nagy Arva
intézet vagyon. Lehet állítani, hogy most
egy egészen új Nemzetség vagyon kifej-
lődésben, és hogy Gróf Capodistrias
az Oktatás magvait mindenütt elhíntet-
te. Néhány esztendő mulva, Görög Or-
szág szélesen aratja a' Civilizatiót. — A'
rendes katonaság; mellynek Organiza-

tióját Oberster Fabvier kezdte el, most 5000 emberből áll, kik kitanulttak, vezérjeik jeles és tapasztalt tiszték. A' fenyítéktelen Rumelióták, kiknek száma 14,000 volt, lassanként 8000 re megkevesítették, kik többé semmi rendtelenségüket a' Görögöknél, sőt a' Törököknél is, elnemkövetnek. Ez által a' tsendesség megfundáltatott, és a' két Nemzetnek költsönös beütései megszűntek. — Elpusztulva valának minden faluk, és az Ország földje míveletlen el annyira, hogy a' lakosokat nem táplálhatná. Most mindenütt emelkednek a' lakhelyek és a' földeknek nagy része műveltetik. A' folyó 1830-diki aratás, az egész Nemzetnek elegendő élelmet fog adni — A' Grófnak oda-érkezése oltá, a' Lepantoi és Messolongi Öblöket és azt az egész tartományt, melyet a' Hatalmasságok az új Statussal egyesítenek, ismét elfoglalták a' Görögök. — Minden Utazók, a' kik az utóbbi időben Moreát meglátogatták, akár Anglusok, akár Frantziák vagy Amerikaiak és Németek voltak, egy akaratl magasztalják az Elölülőnek igazgatását, a' népnek tiszteletét és ragaszkodását személyéhez, és az Orzágnak gyors előhaladásait. Az utóbbi két esztendőben a' Javítások Geometrica Progressióban nevedtek. Mindezek egy Provisorius Igazgatóságok alatt estek, elégtelen eszközökkel, és ellenséges fondorkodóktól környülvetve; és ezt a' munkás önnfeladózású férjfiat azzal a' méltatlan beszéddel mérik-rágalmazni, „hogy ő a' három Hatalmasságoktól tzelzött elrendelését a' dolgoknak, kijátszani törekszik“ — En bizonyossá tészem az Urat, mivel tudom bizonyosan, hogy Gróf Capodistrias, noha nintsen hivatalosan tudósítatva a' Londoni határozásokról, egész telüket arra fordítja, hogy elnyomja az elégedetlenségnek tsíráját azoknál,

kik azt a' Nemzetnél elhinteni készek, melly magát megalatsnyitva képzelhetné az által, hogy a' dolgoknak állapotja a' Hatalmasságok között megakadályoztatta, őket tanátsúl megkerdezni azon elhatározásokra nézve, mellyek a' Conferentziákon az öüg yeb'en tétettek. — Bizonyossá tészem az Urat, hogy Gróf Capodistrias maga is azt hitte, hogy a' Mönarchia Görög Orzágnak legjobb; mivel az közönséges oltalmat ad hazájának, és Görög Orzágot minden Európai Igazgatóságokkal leginkább Harmoniába teszi. — Bizonyossá tészem az Urat, hogy Gróf Capodistrias az, kinnek az Ország nyugodalmát köszönni kell. Ő az, a' ki bölts és kemény igazságú kormányozása által a' Pártoskodás lelkét elnyomta; a' ki két esztendőig hártzolt a' Görög Ország ellenségeitől elő hányt számtalan nehézségekkel, melly által a' Hatalmasságok időt nyertek egymást megérteni és jót akaró tzeljaikat e' szerentséelen Orzágra nézve kivinni. — Bizonyossá tészem végre az Urat, hogy az a' tisztelet, mellyet az Elölülő a' népbe a' rendes Igazgatóságok éránt beletsepegtetni tudott; az — a' minék kell majd köszönni azt a' fogadást, mellyel a' Görögök új Fejedelmet látni fogják. — Amatzikkelyben annál fogva, mellynek ezennel való megtzafolására magamat köteleztetve érzem lenni, rosszsz indulat és hamis lélek uralkodik.“ — Felhossa végezetre Eynard Úr az Allgemeine Zeitungnak egy tzikkelyét, mellyben hiteles kútfó után Gróf Capodistriasról íratik, hogy Leopold Szász Coburgi Hertzget a' Görög Orzági Királyságra legalkalmatósabb Fejedelemnek hiszi, és ezen hiedelmét levelezéseiben is kinyilatkozattá; felhossa továbbá a' Görög Nemzetről adott dítséretes bizonyágtételeit a' Móreából mostanában jött Frantzia és

más Nemzetbéli Tiszteknek és Tudósoknak; 's hoszsú levelét így végzi: „Minekélőtte a' pennát letennem, ezt az észrevételt hátorkodom tenni, hogy az új Görög Országnak fennállása — olly sokféle bal eseteknek, nehézségeknek, és akadályoknak ellenére is — azt jelenti, hogy egy hatalmasabb kéz, mint az embereké; akarta szabadulását. Azt jövedőlhetem, a' nélkül, hogy Enthusiasmmal vádoltathatnám, hogy Görög Országot, ha valódilag és jó lélekkel oltalmazták a' nagy Hatalmasságok, még 10 esztendőknél eltelése előtt olyan virágzásra fog eljutni, melly ellenségeit és barátjait bámulásba ejtheti. Fogadja el az Úr 'sa't. (Aláírás) Eynard.“

Páris April. 2 kán. A' Király Márt. 31 kén privát audientziát adott Gróf Villele Úrnak. — A' Gazette erősen beszél a' Quotidienne ellen, melly utolsó a' Royalismus ügyére nézve kárhuzatosnak hirdeti Villele Úrnak ismétleni belépését a' Ministeriumba.

A' főhadi tanátsnak határozásából, Marseille és Toulon körül egy 10,000 emberből álló Sereg fog öszvegyűjtetni, melly az Algirra menő (40,000 főből álló) Expeditionalis tábornak tartalék seregét fogja formálni, és szükségnek esetében erősséget küld, vagy a' megfogyatkozott regementeket felváltja. E' tartalék Seregnek fő Vezére Generalis Montesquieu-Fesenzac.

Marseilleből egy levél jelenti, hogy Monsignor Ostini a' Pápa Nuntiusa hajóra ülven Brasiába elutazott. Elindulása előtt meglátogatta a' Nuntius a' hajót, melly őtet az Atlantikumi tengeren keresztül viszi. A' katonák, a' hajóra jövésekor, kiállottak fegyverben, és a' Szent Atya zászlója lobogott a' frantzia hajó Árbotzfáján. A' hajó lépőjének alján állva várta a' Kapitány a'

Nuntius, és az idvezlés után, a' számára készített Hajutába felvezette, a' hol az egész Tiszti kart bémutatta nékie. A' Nuntius köszönte a' tiszteletes fogadást, azzal a' hozzá tétellel, hogy Ő Szentsegének meg fogja írni.

Rivonat a' Journalokból:

A' Globe ezt írja: „A' Ministerium azt forgatja elméjében, hogy néhány Megyékben a' Fő Ispányokat letegye, és helyekbe újakat rakjon a' maga embereiből. Most kezdetben csak négynek letevésével téssen próbát.“ —

A' Gazette: „Mi valóban hiszszük, hogy numelly Fő Ispányok lefognak tétetni, vagy másuvá által helyeztetni. De miképpen gyalázhatnák azt a' Liberalis Újságlevelek, a' mit jóvátak egy más időben? Feleletül nem kell más mutatni nékiek, mint azon tzikkeleket, mellyeket egy hasonló rendszernek alkalmatosságával a' Martignac Ministeriuma idejében, önn magok írtak.

A' Temps így ír: „A' Quotidienne azt mondja, hogy ő a' Királyi Praerogativának (t. i. a' Ministereknek nevezésében) szabadságot enged, azt az egy feltételt kötvén ki, hogy Villele Urbé ne jöjjön újra a' Kabinétba.

A' Quotidienne ezt visszszonozza: „A' Temps egy rágalmozó. A' Quotidienne soha korlátot nem fog szabni a' Királyi Praerogativának. Ő egyedül a' tendő választásról elméllkedik, de a' mellyben, minekutánna az megesett, megnyugszik. Ő mindenkor állhatatos oltalmazója lészen a' Királyi Praerogativának, és a' Monarcha megkötetlen hatalmának, Ministereinek választásában.

A' Gazette April. 2 káról, ide tzelozván ezt mondja: „Sajnálni lehet, hogy a' Quotidienne a' dolgot azon nem kezdte a' min végezte. Így közöttünk lett volna perlekedés. Akármint légyen

a' dolog, ezen nyilatkoztatásnak, melly a' Quotidiennét velünk egyenlő Royalistává teszi, szíves tetszésünket megadjuk; és az egész dologból nem marad egyéb hátra, mint azok az akadályok, mellyeket ő (a' Quotidienne) a' hív és talentomos Royalisták egyesülésének (a' Ministeriumban) útjába vetett; de a' mellyekről a' felelést ismét és egészen oda reá-hagyjuk.

A' Párisi Fenyítő Politziai Szék Apr. 2-kán Genoude Urat, a' Gazette tulajdonosát, Mechin Úrnak vádjára, 14 napi árestomra, 500 Frank birságra ítélte és a' Perköltségeiben megmarasztalta. — A' Gazette t. i. Mart. 3-kán és 5-kén Mechin Urat a' Követek házá-
nak (bal oldalon ülő) tagját motskossértegetésekkel illette, nevezetesen azzal vádolta, hogy 1812 ben mint Fő Ispány Calvadosban, a' nagy éhségkor, a' kenyérért kiáltó népre tüzet adatott; és azt mondta róla, hogy a' társaságos rendnek megesküdt ellensége.

N a g y B r i t a n n i a.

London, Márt. 31-kén. A' Felső Háznak Márt. 23-diki Ülése nevezetes vala egy Motioról, mellyet Marquis Clarricarde tett a' Terceirai történetekre nézve, azt kívánván, hogy a' Ministeriumnak akkori menthetetlen véseletét protokollizáltassa. A' Motio így volt: „Mivelhogy Dom Pedro Tsászárnak leánya, Donna Mária da Gloria Dec. 12-kén 1828 Angliától, valamint a' többi külső Hatalmasságoktól, mint törvényes Királynéja Portugalliának és a' hozzá tartozó birtokoknak el vala esmérve; mivelhogy ugyan azon időben Terceira Szigete a' törvényes Királynének engedelmeskedett, és sokan jobbágyai közzül Januáriusban 1829.

fégyver és hadiszerek nélkül, amő szigetbe kiszállani igyekeztek, de abban a' Britanniai Ministeriumnak parantolatjából meggátoltattak, az ott álló Tengeri vezéreknak meglévén hagyattatva, hogy a' kiszállás probáját a' verontásig meg ne engedjék: tehát ezekből következik, hogy a' Ministeriumnak ezen véseletét sem azzal menteni — hogy a' dolognak szükségesséppen így kellett történni, sem a' Nemzetek törvényével meg egyeztetni, nem lehet.“ — A' Marquis nem akarja a' Neutralitást, mellyel a' Ministerek mentegetődznek, kérdés alá venni, de az nyilván való, hogy a' Ministerek a' Neutralitást megszegtek, még pedig Dom Miguelnek való kedvezésből szegtek meg. Előhozta továbbá rendről rendre (a' már tudva lévő) történeteket, mellyek e' dologra tartoznak; tagadta Gróf Aberdeennek hajdani állítását, hogy a' Terceirába kiindult személyeknek fele része Németekből és Dánusokból állott volna. Voltak ugyan Németek és Dánusok, kik ugyan azon időben Brasiliába indultak, de a' Terceirába menők mindnyájan Portugallusok voltak; tagadta továbbá, hogy Angliának jussa lett volna a' Portugallusoknak kiszállását ellenzeni egy Szigetbe, melly törvényes Királynéjoknak birtokában vala. Annak okául, hogy ő ezen történetet illy későre a' megesés után ismét előhozza, azt adta, hogy illetlen lenne e' dologt a' Parlamentnek hallgatással elmellőzni 1) azért mivel azt a' Korona birtulete kívánja; 2) azért is, nehogy ezen véseletnek Principiuma, hasonló esetekben, sinormértékül szolgáljon. — Gróf Aberdeen oltalmazta a' Neutralitas principiumát. Dom Miguelnek oka lehetett volna a' panasza, ha Terceirába egyenesen Angliából mégyen vala egy sereg a' Szigetnek oltalmára, 's a' t. — Gróf Radnor látja, hogy az előmuta-

tott Portugalliai Irásokból nyilván meg-
tetszik, hogy Terceira Szigete soha sem
volt Dom Miguelé. Innen kell megítél-
ni a' dolgot. — Lord Holland úgy
ítél, hogy a' Ministeriumnak viselete a'
Constitutionalistákhoz a' hidegszívű Neut-
ralitásból erőszakos ellenségeskedésbe-
ment által. Hartzolt Gróf Aberdeennek
egy minapi mondása ellen, hogy a' Dom
Miguel baráti, barátjai Angliának, de
sőt inkább a' legelső Constitutionalisták
p. o. Marquis Palmella, Gróf Villa-
Real 'sa' t. Angliának elesmértt barát-
jai. Különösnek tetszik egyébaránt elő-
te, hogy ha a' Minister Dom Miguelt,
és a' pártján lévöket Anglia barátinak
tartja, olly barátságtalan Epithetumok-
at ad még is nékiek, mint adott. Öné-
ki azt kell gondolni, hogy abban az
esetben ha Dom Miguel tsakugyan el-
esmértetik Királynak, a' hozzája kü-
lendő Követnek meghatalmazó levele
nem így fog szölni: „Ö Leghívebb
Felsőgehez“ hanem: „Ö Leghívtelenebb,
Legkegyetlenebb és Leggyávabb szívű
Felsőgehez“ mert ezeket a' neveket adta
néki a' minap a' Minister. (Nagy nevetés)
Előhozta továbbá Hertzog Wellingtonnak
egy minapi mondását, hogy t. i. más kü-
ső Hatalmasságok nem tartották meg kö-
telességjüket, midön a' Portugalliai Ki-
bujdostaknak elhajókázását Terceirába
megengedték. Nem tsudálatos e' egy il-
lyen beszéd? És így más Hatalmasságok
vetkeztek kötelességek ellen, a' mennyi-
ben nem tisztelték jussait — kinek? egy
kikiáltott Usurpatornak. Ö nem kétkli,
hogy más Országok használni fogják An-
gliának megbarátságtalanodását Portu-
galliához. Akár mellyik légyen a' diadal-
mas a' Frantzia Országi Viszszákkodó
Felek közzül, az bizonyosan keresni fog-
ja Portugalliával a' szövetséget, Angliá-
nak veszteségivel. „Imé — így szöllött
végre — a' közép tengeren (Görög Or-

szágra nézve) Frantzia Ország már rea-
ment, hogy magának nagy hatalmat és
béfolyást szeressen; Anglia pedig az
alatt sebes rohanással süjted le a' máso-
dik rangra az Európai Nemzetek sorá-
ban. Az Anglia hatalmának és tekinté-
nek leszállása egy Dátumú azzal a' pil-
lantással, mellyben az érdemes Hertzog
az Igazgatáshoz esett. Tulajdonképpen
Európa tsak két nagy hatalmasságot es-
mér a' jelenvaló pillantatban, Orosz Or-
szágnak hadi erejét Éjszakon és keleten,
és a' közönséges Vélekedésnek hatalmát
Nyúgoton (Frantzia Országban). Mind
a' kettő mellettünk állott 1826-ban és
1827-ben. Be másképpen van most! Re-
ményljük azomban, hogy az érdemes
Hertzog ama szűkszívű Politikát, mel-
lyet eddig követett, elhagyván megfor-
dúl és jobb útra tér. — Hertzog Wel-
lington azt hiszi, hogy ha a' Minis-
terium a' Constitutionalistáknak ügyét
fogta volna fel Portugalliában, az Op-
positio, és méltó jussal, még jobban öl-
tsárolná a' Ministeriumnak illyes tsele-
kedetét. A' dolgot a' környülállások ki-
mentik. Nintsen ollyan pont a' közel ten-
gereken, mellynek fegyverés elfoglalá-
sa, a' Tengeri hatalmasságok előtt an-
nyira kellemetlen volna, mint Tercei-
ráé, minthogy a' hajók mind Keletről
mind Nyúgotról ott szoktak kikötni.
„Miolta Brasilia elvált a' Portugalliai
Koronától, én az Anglia Politikájával
egyezőnek látom, hogy Dom Pedro
Tsászárnak meg ne engedessék
a' Portugalliai birtokok vala-
melly részének fegyverés el-
foglalása.“ — Lord Goðerich gon-
dolatlannak és hebehurgyának nevezi a'
Ministeriumnak tselekedetét; utolsó sza-
vaira a' Hertzognek azt jegyzette meg,
hogy az által a' kérdés más formát öl-
tözik magára; az azt bizonyítja, hogy
a' Ministerium mást tartott szemé előtt;

mint a' Neutralitásnak pusztá feltartását. — A' Motio egybearánt vissza vette. De ezen határozás ellen Lord Holland és több Lordok Protestatioikat beírátták a' Háznak Protokollumába.

A' közelgető Húsvét innep miá, a' Parlament házaának, April. 8-kától 20-ig, szün napjai lesznek.

A' Courier Márt. 56 káról gyűr: „Eynard Úr az esmeretes Philhellen (Görögök barátja) számadásra vont bennünket egy tizkelyért, melly a' Courierban kijött volt, Gróf Capodistriának bizonyos fortélyoskodásairól. — Mi örömet közönséggé tennénk Eynard Úrnak levelét (melly a' mi máj levelünkben Frantziá Ország alatt foglaltatik) de hosszúsága és némelly fontolatlan kifejezések benne, nem a' mi levelünkbe valóvá teszik. A' Márt. 18-diki tizkelyre nézve, újra erősítjük, hogy annak foglalatja jó kűföböl jött Görög Országból; mi hittük abban az időben a' tudósítást, és hiszszük most is. Nélkünk noha nintsen olly fenntjáró képzeletünk Gróf Capodistriáról mint Eynard Úrnak, azt mindazáltal készek vagyunk ki nyilatkoztatni, hogy mi midőn a' Görög Országú Elölűt Individuumnak neveztük, sérteni vele nem volt tzelünk. Mi valóban nem foghatjuk meg, hogy is lehetett ezt arra magyarázni; semmi esetben hajlandók nem vagyunk a' kifejezést vissza venni. Az eképpen megjelelt személynek előadtuk egyszerűen magaviseletét, a' szerént a' mint az nekünk megíratottat, a' nélkül, hogy erre a' viseletre, vagy magára a' személyre valami különös fontosságot helyeztetnénk.“ —

Az esmeretes Methodista Térítő Wolf Jó'sef (egy keresztelkedett 'Sidó) Admirális Malcolm Úrhoz levelét küldvén, kéri hogy küldjön érette

egy hajót Cyprusba, a' hová a' Jerusalemi 'Sidók elől futott, kik őtet és feleségét (Lord Oxfordnak egyik leányát) el akarták méreggel veszteni. A' Wasp nevű kis hajó mégyen el a' boldogtalankért.

Egy levél Rioból ezt írja Londonba: a' Tsászár parantsolatot adott, hogy a' Portugalliai Költöszözesnek utolsó két Dividendáit (mellyeket Dom Pedro tól az Angliai Hitelezők várnának) a' Terceirai új Igazgatóság szüksegre kell fordítani. Ezen rendelés igen kedvetlenül esik a' Portugalliai Status Hitelezőknek.

Dánia.

Egy Kereskedő hajó Izlandiából (a' honnan Márt. 9-dikén indult) Mártz. 25 kán Kopenhágába megérkezett, és azt a' tudósítást hozta, hogy a' tél ottan rendkívül lágy és engedelmes volt. — Reitemeier Urat, a' ki hajdan Kielben a' törvénytudományak Professora volt, de a' mult Esztendő Augustus Havában onnét (az alatt a' szín alatt, hogy Kopenhágába mégyen) a' külföldre kiment, hogy kikerülhesse a' három esztendei várbeli rabságot a' mire a' Dániai törvénytudományok és az Igazgatásnak gunyolgatásáért büntettetett — a' Glückstadt-i Fő-törvénytörvények 100 Tallér büntetés alatt meghívja háza Kielbe, hogy ottan magát a' Városi tanátsnál, a' rabságnak kitöltése végett jelentse.

Horvát Ország.

A' Zágrábi Fő Katonai Kommandó részéről, P. M. L. Gróf Lillienbergnek alá írása alatt, egy Publicandum adattatott ki, mellyben hirdetteik, hogy Ő Fge. a' Tsászár a' Török határra által futott 'Siványoknak, Pribékeknek és szökött katonáknak ke-

gyelemért való esedezéseiket és a' megjobbulás eránt fogadott ígéreteiket megtérven, és őket megszáván — kegyelmet ad és büntetlen szabad hazatérést enged, mind azoknak a' Bosznják Országban tartzkodó Szökevényeknek, Pribékeknek és Siványoknak, a' kik önként a' f. E. Május 8-kaig vissza jönnek, az alatt a' feltétel alatt, ha mindent, a' mit a' Siványokról, azoknak Orgazdáikról és elkövetett gonoszágaikról tudnak, felfedeznek. A' visszaterő szökevények és siványok, kiki a' maga honjában, szoros felvigyázat alatt fognak élni, minekutána hittel kötelezték magokat az állandó jámbor életre. Abban az esetben, ha ki e' hitet megszegi és új gonoszságot követ el, a' Tsászári Amnestiat elveszti, és minden régi bűneiért és gonoszágaiért, a' törvényeknek szoros keménysége szerint megbüntettetik.

A' Zágrábi Német Újságban olvasuk, Apr. 6-dikáról, hogy minekutána Ő Ts. K. Felségének a' feljebb említett Amnestiat illető parantsolatja a' határszéleken Márt. 28 dikán kihirdettetett, más nap azonnal tizenhét familiák jelentek meg, kik között tizenegy emberek a' legelvetemedettebb gonosztévők valának, hogy mint telteiket megbánt bűnösök hazájokba visszatérven a' kegyelemben részesülhessenek.

Erre nézve a' Károlyvári Püspök Mgs Musiczky Úr több Papi személyekkel és Rátz Májor Úr az Ottochani Hat. őrző Regementből több Tisztekkel együtt a' határhoz mentek, hogy az általjövetel az Ő Felsege kegyelmes rendelése szerint menjen végbe. — Szívreható látás volt az, midőn ezek a' bol-

dogtalan elvetemedettek mindnyájan a' Püspök Úr lábaihoz borulván, hálákat adtak, hogy az Isteni gondviselés által a' Felseges Tsászár kegyelméből veszedelmes állapotjokat elhagyhatták. — Onnan a' templomba vezetettek. Ket napig tartott imádságok és előkészítések után Mártz. 31-diken maggyóntak és úgy a' Sz. Vatsorával való éléshez bocsáttattak. Ezután állítottak a' Felsőségtől kineveztetett Biztosság eleibe, melly a' rendelések szerint lakhelyeket kimutatta.

N é m e t O r s z á g.

Darmstadtból érkezett tudósítászerént Ő Kir. Magassága a' Haszsziai Nagy Hertzeg X-dik Lajos, Apr. 6 dikán meghalálozott. Az elhunyt 1755 ban Jun. 14-dikén született, 's az uralkodást 1790-ban Apr. 6 dikán vette által.

E l e g y e s t u d ó s í t á s o k.

A' Sz. Pétervári Gazdaságra ügyelő Tudós Társaság számos próbatetelek után meggyőződött a' felől, hogy Orosz Országban idővel annyi tzuksot vagy nádmezet lehetne a' Czékklamangold répából készíteni, a' mennyi nemcsak az egész Ország szükségére elegendő lenne, hanem még más Országokba is kereskedhetnék azzal. Erre nézve kihirdettette; hogy a' ki a' gazdaságot űző Orosz földbirtokosok közül a' közelebbi 4 esztendő alatt legalább is 10 Deszätin földet Tzékklamangoldal bévettet, és ezen plántát az eddig nála szokásban volt takarmányvetés helyett, marháinak tartására fordítja; úgy a' mint az már több esztendő óta Hollandiában igen nagy haszonnal szokásba ment, annak a' Társaságtól 200 darab aranyat érő jutalom emlekpénzt fog adatni.

Szerkesztető és Kiadó Márton J ó's e f, Professor. (Untere Bäcker-Strasse Nro 742.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 752.)